

ምዕራፍ 15

እግዚአብሔርም እንደዚህ አለኝ። ሙሴና ሳሙኤል በፊቱ ቢቆሙም፤ ልቤ ወደዚህ ሕዝብ አይዘነብልም፤ ከፊቱ ጣላቸው፤ ይውጡ።

2 እነርሱም። ወዴት እንወጣ ቢሉህ፤ አንተ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ለሞት የሆነ ወደ ሞት፤ ለሰይፍም የሆነ ወደ ሰይፍ፤ ለራብም የሆነ ወደ ራብ፤ ለምርኮም የሆነ ወደ ምርኮ ትላቸዋለህ።

3 ሰይፍን ለመግደል ውሾችንም ለመጐተት የሰማያትንም ወፎች የምድርንም አራዊት ለመብላትና ለማጥፋት፤ አራቱን ዓይነት ጥፋት አዝዝባቸዋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።

4 የይሁዳም ንጉሥ የሕዝቅያስ ልጅ ምናሴ በኢየሩሳሌም ስለደረገው ሁሉ በምድር መንግሥታት ሁሉ መካከል ለመከራ አሳልፌ እሰጣቸዋለሁ።

5 ኢየሩሳሌም ሆይ፤ የሚራራልሽ ማን ነው? የሚያዝንልሽሽ ማን ነው? ወይስ ስለ ደኅንነትሽ ይጠይቅ ዘንድ ፈቀቅ የሚል ማን ነው?

6 አንቺ እኔን ጥለሻል፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ወደ ኋላሽም ተመልሰሻል፤ ስለዚህ እጄን በአንቺ ላይ ዘርግቼ አጥፍቼባለሁ፤ ከይቅርታ ደክሜአለሁ።

7 በአገርም ደጃች ውስጥ በመንሽ አበጥፊቸዋለሁ፤ የወላድ መካን አድርጌአቸዋለሁ፤ ሕዝቤንም አጥፍቼአለሁ፤ ከመንገዳቸውም አልተመለሱም።

8 መበለቶቻቸውም ከባሕር አሸዋ ይልቅ በዝተውብኛል፤ በብላቴኖች እናት ላይ በቀትር ጊዜ አጥፊውን አምጥቻለሁ፤ ጣርንና ድንጋጤን በድንገት አምጥቼባቸዋለሁ።

9 ሰባት የወለደች ደክማለች፤ ነፍስዋንም አውጥታለች፤ ቀን ገና ሳለ ፀሐይዋ ገብታባቸዋለች፤ አፍራለች ተዋርዳማለች፤ የተረፉትንም በጠላቶቻቸው ፊት ለሰይፍ አሳልፌ እሰጣለሁ።

10 እናቱ ሆይ፤ ወዮልኝ! ለምድር ሁሉ የክርክርና የጥል ሰው የሆንሁትን ወለድሽኝ ለማንም አላበደርሁም፤ ማንም ለእኔ አላበደረም፤ ነገር ግን ሁሉ ይረግመኛል።

11 እግዚአብሔር እንዲህ አለ። በእውነት ለደኅንነትህ እጸናሃለሁ፤ በእውነት በመከራና በጭንቅ ጊዜ ጠላትህ እንዲለምንህ አደርገዋለሁ።

12 በውኑ ብረትን፤ የሰሜንን ብረት፤ ናስንም የሚሰብር አለን?

13 በዳርቻህ ሁሉ ስላለ ኃጢአትህ ሁሉ ባለጠግነትህንና መዝገብህን ለመበዝበዝ በከንቱ እሰጣለሁ።

14 የምታቃጥላችሁ እሳት ከቀላጣዬ ትነድዳለችና ከጠላቶችህ ጋር ወደማታውቀው ምድር አሳልፍሃለሁ።

15 አቤቱ፤ አንተ ታውቃለህ፤ አስበኝ ጐብኝኝም የሚያሳድዱኝንም ተበቀላቸው እንጂ አትታገሣቸው፤ ስለ አንተ ስድብን እንደ ታገሥሁ እወቅ።

16 ቃልህ ተገኝቶአል እኔም በልቼዋለሁ፤ አቤቱ፤ የሠራዊት አምላክ ሆይ፤ በስምህ ተጠርቻለሁና ቃልህ ሐሣትና የልብ ደስታ ሆነኝ።

17 በዋዘኞችና በደስተኞች ጉባኤ አልተቀመጥሁም፤ ቀላጣን ሞልተህብኛልና በእጅህ ፊት ለብቻዬ ተቀመጥሁ።

18 ስለ ምን ሕመሜ አዘወተረኝ? ቀስሌስ ስለ ምን የማይፈወስ ሆነ? ስለ ምንስ። አልሸርም አለ? በውኑ እንደ ሐሰተኛ ምንጭ፤ እንዳልታመነች ውኃ ትሆነኛለህ?

19 ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ብትመለስ እመልስሃለሁ በፊቴም ትቆማለህ፤ የከበረውንም ከተዋረደው ብትለይ እንደ አፌ ትሆናለህ፤ እነርሱ ወደ አንተ ይመለሳሉ፤ አንተ ግን ወደ እነርሱ አትመለስም።

20 ለዚህም ሕዝብ የተመሸገ የናስ ቅጥር አደርግሃለሁ፤ ይዋጉሃል እኔ ግን ለማዳን ከአንተ ጋር ነኝና አያሸንፉህም።

21 ከክፉ ሰዎችም እጅ እታደግሃለሁ፤ ከጨካኞችም ጡጫ እቤዥሃለሁ።